

V Dobroticích sehrál dne 25. března odbor Národní Jednoty drama „Maryša“ od Aloisa a Viléma Mrštiků. Ač je děj tohoto divadelního kusu vzat z venkovského života, přece bylo odvahou troufati si provést tak nesnadný kus, řešící jeho záhady uvedením rázovitých, příčinnivých, než krajně vypočítavých manželů Lizalových a něžné jejich dcery Maryše, která této vypočítavosti a tvrdé neústupnosti obětovati musela celé štěstí mladého života. Podobně se kontrastuje zlá, bezohledná povaha vdovce Vávry od vznětlivé dobromyslné povahy jinocha Francka. Tyto přední úlohy dostaly se osvědčeným hercům, jichž jména již předem zaručovala zdar divadla. Sedláka Lizala sehrál pan Alois Novák, jeho manželku sl. Hedvika Šliborková, jejich dceru Maryšu sl. Em. Šidlová, mlynáře Vávru pan Josef Zaoral a rekruta Francka pan Josef Doležel. Úlohy jmenované provedeny nad všecko očekávání zdařile, než i ostatní podřízenější úlohy byly velmi pilně nacvičeny a příjemným, nenuceným způsobem podány. Vedle uvedených hrály slečny Františka Koblihová, M. Šálková, A. Provazníková, Františka Sklenářová a Ad. Kolářiková, a pp. L. Sovadina, F. Kobliha, Antonín a Alois Šimčíkovi, František Švihla, R. Tomeček a Josef Daďa. O nacvičení a zdařilé provedení má zásluhu pan učitel Hostaša, jemuž ochotně nápomocen byl pan Němec z Hořešova. Podařila-li se skvěle hra oblíbená i v Národním divadle pražském, můžeme se směle oddati naději, že nás odbor Národní Jednoty opět jednou příjemně překvapí vkusným číslem svého repertoiru. Je-li možno v tomto představení co vytýkati,

netýká se to herců, nýbrž obecnstva; jsou to jisté nedostatky smyslu pro tento ušlechtilý způsob zábavy a poučení. Je to především kouření, které při četné návštěvě činí pobyt v místnosti — jevištěm zmenšené, nesnesitelným a velmi ztěžuje namáhavé výkony herců, zejména pokud jsou spojeny se zpěvy. Druhý hrubý nedostatek porozumění divadlu jeví se u osob, které se mohou smáti i při nejdojemnějších scénách, a smějí se dokonce již předem, aniž by tušily, co bude následovat. Podařilo-li se vytržiti naše ochotníky tak, že vskutku bezvadně sehraji „Maryšu“, podaří se zajisté i obecnstvo naučiti se na divadlo dívat, je chápat a z něho míti nejen zábavu, ale i poučení.